

ErhvervsPhD'en i: "Jagten på den Gode Forskning"...

Det er en råkold februardag, og endnu en dag i mit ErhvervsPhD-studentertiliv er så småt ved at begynde. Jeg har besluttet mig for, at dagen skal dedikeres til "jagten på den gode forskning" – altså, hvad er egentlig mit firmas og universitetets syn på sagen...?

Dagen begynder lidt uvant, for vi står i firmaets kantine og venter på forskningsdirektørens halvårlige tale til alle os i forskningsafdelingerne...

En halv time senere er jeg noget omtumlet af snakken om "financial goals", "return on invested capital" og andre økonomiske termer, som har resulteret i tomme blikke hos de fleste fløjsbukseklædte forskere. Direktørens konklusion: Det går godt! – vi tjener penge, så bliv ved med det! Men hov... hvor var egentlig ordene om selve forskningens betydning? De var ikke mange. Hmm... er der alligevel noget om snakken om, at erhvervsforskning bare handler om kapital og ikke er "rigtig forskning"?

Eftertænkning går jeg over i min afdeling. Resultater fra nattens forsøg, hvor "mit" lægemiddel har taget kampen op mod resistente bakterier, skal aflæses. Jeg er spændt, og heldigvis falder resultatet positivt ud. Mit forskningsprojekt er en del af udviklingen af et nyt antibiotikum mod de resistente stafylokokinfektioner, som er et stadigt stigende problem hos patienter i hele verden. Simple sårinfektioner kan udvikle sig til livstruende sygdom med blodforgiftning, hjerteklapbetændelse, meningitis eller andre alvorlige bivirkninger. Selvom dagens forsøg kun foregår i reagensglas og petriskåle, føles det alligevel godt at tage endnu et lillebitte skridt videre mod en fremtidig behandling af disse sygdomme.

Jeg tager en tur rundt i laboratoriet og kigger på de andre forskeres dele af projektet: Én screener et peptid for at øge dets virkning mod tuberkulose, én udvælger varianter af et stof mod resistente bakterier i urinvejsinfektioner, mens to andre arbejder på en dybere forståelse af stoffernes virkningsmekanismer.

På dagens afdelingsmøde bliver forskningsresultater delt og diskuteret. Et egentligt lægemiddel ligger endnu langt ude i fremtiden, men alle små fremskridt fremmer alles gejst og lysten til yderligere undersøgelser, og mange gode idéer

kommer på bordet. Vores afdelingsleder er enig, men minder os dog om de projekt-deadlines, der skal nås.

Efter mødet cykler jeg mod universitetet. Et par forsøg skal sættes i gang inden eftermiddagens forskningsmøde hos professoren. I universitetets laboratorier tester jeg mit stofs evne til at påvirke bakterier, der "gemmer sig" i kroppens celler, og derved er vanskelige at behandle. Hvide blodlegemer skal oprenses fra blodprøver, og bakterier og antibiotika tilsættes de mange prøveglas, så jeg når lige at blive færdig til professoren og de øvrige phd-studerende og forskere dukker op.

Jeg fortæller om mine resultater, og vi beslutter at fordybe os nærmere i, hvordan mit stof påvirker kroppens celler og dermed indvirker på bakterieinfektioner. Også mange andre projekter er i gang: Studier af de hvide blodlegemers evne til at bekæmpe infektioner, slim-produktionen i lungernes betydning ved lungebetændelse, gen-typning af forskellige bakterier og meget andet. Interessante projekter, der forhåbentlig en dag vil gavne i behandlingen af universitetshospitalets patienter; selvom vejen til tider kan synes lang. Professoren minder om næste måneds videnskabelige sammenkomst og fortæller desuden, at nye stoffer skal testes i laboratoriet i samarbejde med et firma. Et samarbejde han virker lidt skeptisk overfor; måske fordi det kan være svært at blive enige om projektets fokus..?

Det har været en lang dag, men jeg cykler hjemad med en god mavefornemmelse. Jo, mit firmas forskningsdirektør havde umiddelbart mest fokus på forretningsmål og ikke forskning her til morgen. Men i et firma må de to gå hånd i hånd, og jeg tror bestemt, han er klar over, at forskningen netop er hele virksomhedens fundament.

I mit firma har jeg mange dygtige kolleger, der fokuserer på forskningen og i horisonten ser det ultimative mål: at finde et lægemiddel, der kan gøre en forskel. I dagligdagen er det ikke profitten, der er i højsædet – hér er forskningen og tanker og idéer, der kan give videnskabelig indsigt, i centrum. Men der *vil* selvfølgelig være begrænsninger i denne verden, da fx projektmål og deadlines ikke altid giver tid til nærmere fordybelse. Til gengæld kan dette være med til at give dynamik i projekterne og udvikle dem i nye retninger.

På universitetet har jeg, og de øvrige forskere, tid til denne fordybelse. Det er utroligt fascinerende og lærerigt at opleve forskningen i de helt små detaljer fx i en infektions-proces, og se hvordan de hen ad vejen er med til at give en større forståelse af, hvordan sygdomme påvirker patienterne.

Når jeg ser på mit eget projekt, er jeg ikke i tvivl om, at begge typer forskning er nødvendige: Mit overordnede mål er jo at udvikle et lægemiddel, der kan hjælpe patienter med livstruende sygdomme – men dette er jo samtidig med til at give "smør på brødet" i mit firma. Min forskning på universitetet, hvor jeg kigger på intracellulære bakterier, er med til at øge kendskabet til basale mekanismer i forbindelse med bakteriernes invasion af kroppens celler. Umiddelbart mere grundlæggende end "kommerciel" forskning, men disse resultater vil jo også en dag være med til at sælge produktet, hvis virkningen er god!

Så min jagt på den gode forskning ender med en tilfredsstillende følelse af, at det optimale er at få det bedste fra de to verdener. Derfor tror jeg også, at vejen frem er at give plads og mulighed til dem begge og øge dette samarbejde og forståelsen mellem parterne, fx via ErhvervsPhD-ordningen.

Så jo, måske afsluttede min professor dagens møde med skepsis overfor firmaet, og måske var direktøren lovligt "pengefikseret" den morgen. Men når dagen er omme, tror jeg, de begge vil indse, at de faktisk har mange fælles værdier og på mange punkter er helt enige om, hvordan vi finder frem til den "gode forskning"...